

Curs de pintura

Un relat de: [Pallars](#)

La Matilde s'ha apuntat a una nova activitat: fer un curs de pintura. Potser la idea ha sorgit després de tenir una altra discussió amb el seu home, ja jubilat, que no para de recordar-li que ella pinta ben poc a casa. Gairebé com si fos un zero a l'esquerra.

Quan la Matilde s'adona de la seva submissió al llarg de tants anys, resistint aquell energumen senzillament perquè depèn d'ell econòmicament - ella no ha treballat mai fora de casa-, pensa que ha arribat l'hora de fer un pensament. Qui sap si resulta massa tard però la idea que li ronda pel cap li dona una mena de trempera inusual. A cada classe que assisteix millora tant la tècnica i la creativitat que el professor - un sexagenari prou interessant- ja la posa com a exemple de superació personal i artística. Ella, estimulada per tants elogis, pinta uns quadres que meravellen tothom. La Matilde està traient el millor de si mateixa. Se sent feliç quan el professor li diu a cau d'orella que no havia tingut mai una alumna tan bona. Ella s'ho creu: és ben cert. Comença a ascendir cap al cel i entra en una fase eufòrica que la transforma totalment. Ara és més maca, més atractiva, més valuosa que mai. I davant de tanta bellesa i tant de talent ningú no s'hi pot resistir. Ni el professor. Ell, agosarat, descendint cap a èpoques d'adolescència, queda rendit davant la Matilde. Un trimestre i ja es relacionen: tempus fugit!

La Matilde ha passat per casa. Per darrera vegada. Ha recollit quatre coses i li ha dit al seu home -l'energumen- que se'n va perquè ja no pinta res. Ell, per suposat!